

Ավետիք Իսահակյան

Գիտե՛մ, երկիրը շա՛տ դարեր հետո

Գիտե՛մ, երկիրը շա՛տ դարեր հետո
Եվ պիտի սառի, ճողք – ճեղք պատառվի.
Եվ այն սառցի տակ, մութ վիհերի մեջ
Մարդկությունը ողջ՝ մեռնի ու թաղվի –
Ա՛խ, սիրտը գո՛նե տիեզերքի մեջ
Հավերժ տըրուփե՛ր...

1899